היתוש והאריה

סיפור עממי רוסי

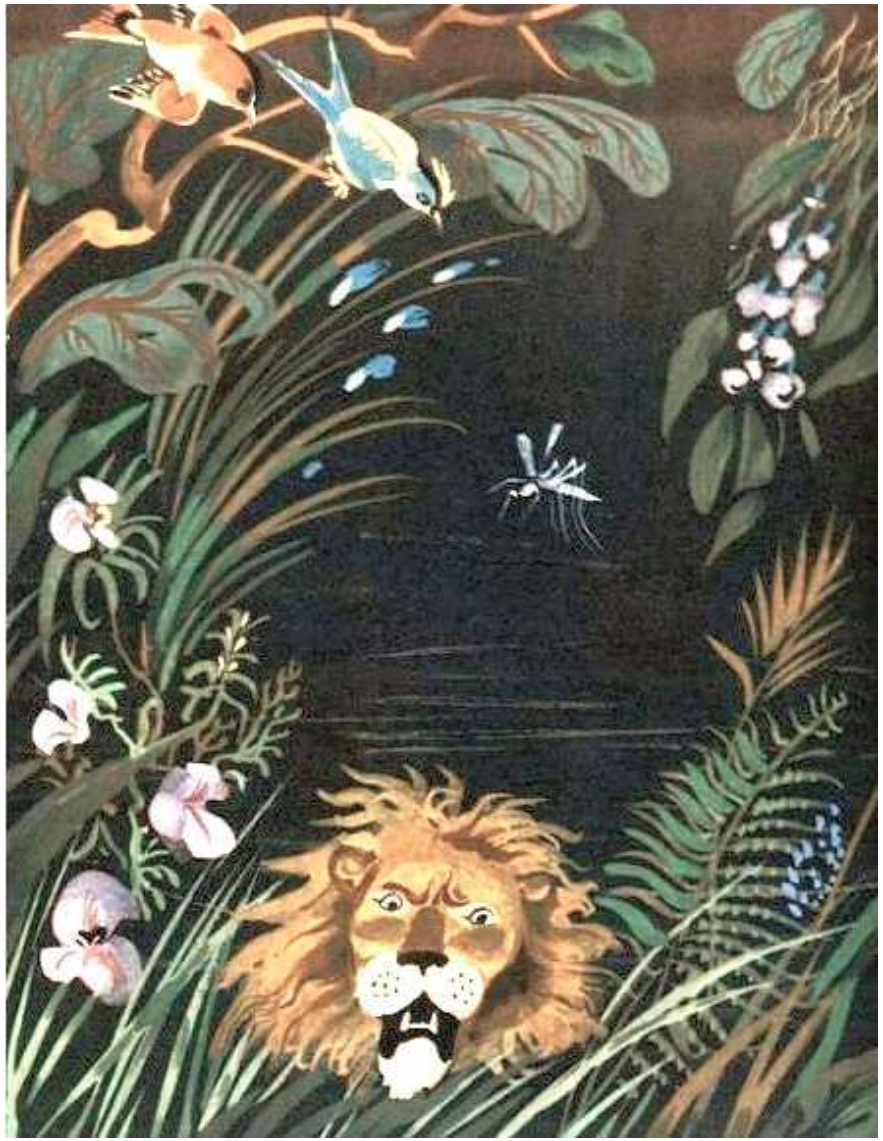

היה או לא היה, מי יודע.
פעם היה לאריה חלום בלהות. הוא התעורר באמצע לילה והתחיל לנהום בקול. כל תושבי היער התעוררו בפחד גדול.
התעוררו חיות במאורות שלהן,
התעוררו הציפורים על ענפי העצים,
התעוררו חרקים על האדמה.
התעורר גם היתוש שישן שינה שלווה על הדשא. הוא התרגז וחשב "איזה נבזה הוא שנוהם כך באמצע לילה? אם אפגוש אותו, יקבל ממני שעור טוב איך להתנהג!"
ליתוש היה עוקץ חד. "זה הפגיון שלי" היה אומר היתוש, והיה גאה בו מאוד.

"תכף אשחיז את הפגיון" אמר היתוש לעצמו "ואעוף ללמד לקח את האריה!"
רק התחיל להשחיז את העוקץ, הפגיון שלו, כשהאריה עבר בסביבה.
"הי, נבזה שכמותך" קרא היתוש "זה אתה נוהם באמצע לילה ולא נותן לאחרים לישון?"
האריה השתומם, נעצר, אבל לא ראה אף אחד.
"מה זה" חשב "מישהו צועק עלי ואינני רואה אותו."
"מי צועק עלי?" שאל האריה.
"אני הצועק, היתוש."
"איך אתה מעז? הרי אני החי החזק שבכל העולם! רק אעיף את כפי ושום דבר לא יישאר ממך!" אמר האריה.

היתוש התרגז עוד יותר ואמר:
"מי סיפר לך שאתה החזק שבכל העולם? אתה מצחיק אותי."
המילים האלה הרתיחו את דמו של האריה
"תזהר!" הוא קרא והתנפל על היתוש
"תכף אמחץ אתך!"
אבל היתוש התעופף, עשה סיבוב

ואחר כך ניכנס לנחיר אפו של האריה, ושם תקע את הפגיון החד שלו. האריה ניער בראשו, אך היתוש החזיק היטב באפו. האריה נפנף בכפות, התגלגל עם ראש באפר, נהם על כל היער, אך לא יכול היה לעשות דבר. והיתוש כל הזמן דקר ודקר.

"רחם עלי! אני נכנע!" אמר האריה בסוף, והשתחווה עד הארץ.

"זהו זה!" אמר היתוש ויצא מאפו של האריה, "עכשיו הבנת שיש מי שיותר חזק ממך! טוב, לך לישון ואל תעיר אותי יותר!"

האריה הלך. והיתוש התעופף מעל העצים וחצרץ בכל היער על נצחונו. הוא שר:

"ניצחתי את האריה הגדול והחזק! הוא ביקש רחמים ממני! אני החזק בכל העולם!"

הוא עף ושר, שר ועף, וראשו הסתחרר מרוב גאווה. והוא בכלל לא שם לב כשנתפס בקורי העכביש.
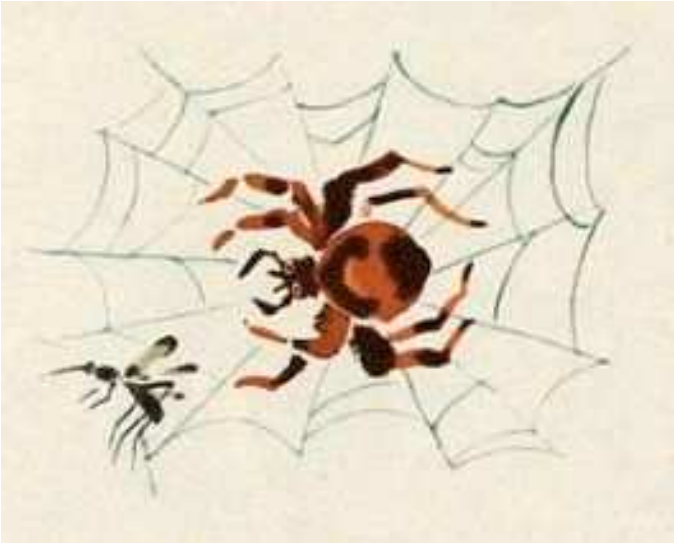
ולא נשאר ולא כלום מהיתוש הרברבן.